

XI.

КЛЕПАЛО БИЕ.

Клепало бие, утрѣнна почена.
 Да идж Господу да се помоля
 Съсь чиста мисль и глава склонена,
 За моята великата неволя;

Да се помоля милость да излѣзе —
 На тѣло, на душа да прати здраве,
 Смутений разумъ въ новъ пжть да управи
 И съ искрица любовь сърдце да сгрѣе;

Да мож пакъ да любж и страдаж,
 И да търпж безъ гнѣвъ, и да прощавамъ,
 Да носж кръста си, безъ да роптаж —
 Съ умразата да го неунизявамъ.

VII.

ДРУШЛЯВИЦА.

Денѣ, ноцѣ те слушамъ, че шумишъ,
 О Друшлявице хладна,
 На врѣмени, като дѣте хленчишъ,
 Ту смѣешъ се, ту пѣсенъ пѣеъ гласишъ,
 Ту плачешъ безотраднa.

По цѣла ноцъ ти слушамъ азъ шумътъ —
 Ту стонъ, ту смѣхъ, ту пѣнье, —
 Но скръбнитѣ ти ноти пѣ пѣвжтъ,
 Вълнуватъ ме, душата ми дробжтъ,
 Накарватъ я да стѣне.

Въскръсватъ споменитѣ сладки пакъ,
 И прѣжнитѣ страданья,